

1903-09-05

AFSENDER

Jens Ferdinand Willumsen

MODTAGER

Oscar Matthiesen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Paris (Frankrig)

Modtagersted:

Charlottenlund (Danmark)

Omtalte personer:

Det Kongelige Danske Kunstakademi

Jacob Lachmann

Camilla Matthiesen

Edith Willumsen

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/II/4 - M

DOKUMENTINDHOLD

Willumsen arbejder stadig på værkserien til Jacob Lachmann. Derudover har han været i Schweiz med Edith for at gøre studier til Bjergbestigersken. Edith har modelleret Willumsen iført vandretøj, og så er hun ved at indsamle materiale til en biografi om ham. Willumsen opfatter Danmark som en sump med evigt tusmørke, og han føler sig altid frisk og fri, når han er ude af landet.

TRANSSKRIFTION

59 Avenue de Saxe. Paris. 5 Sept 1903.

Kære Matthies.

Undskyld Skrift og Stil. Jeg skriver saa sjældent. Naa, det var da rart igen at faa et Ord fra Dig. Selv om det var et højst bedrøveligt Brev, saa er det dog godt at faa et alligevel. At høre et Udtryk for Sorg og Lidelse giver en Virkning af et Mennesker der lever; Naar jeg faar Breve fra Danmark, næsten fra alle jeg kjender, har alle Brevene samme Karakter af Forpinthed. Og Danmark viser sig for mig som en Uhyre Sump (hvorover der hviler evigt Tusmørke) overgroet med Paddehatte. Naar jeg er borte fra Hjemmet har jeg

det godt, føler mig frisk og fri. Naar jeg er i Danmark er jeg sur og gnaven. Jeg ser at Du har det paa en lignende Maade. Nogen Hjælp kan jeg desværre ikke give Dig, jeg er jo selv en ynkelig Fyr. Disse gode Dage jeg nu har hvor jeg i Ro kan uddybe de mig stillede Opgaver, hører snart op og saa er jeg en fattig Rotte. Til næste Aar vil jeg faa det saa fattigt som ingensinde før; Thi alle de Penge jeg faar hos Lachmann bruges op til Studier. Overskud bliver der ikke.

Jeg arbejder stadig paa disse Billeder. Jeg gør mange Forarbejder, da jeg har mærket hvor udygtig jeg i Grunden er. Ofte bander jeg Akademiet og de andre Lærere, thi

jeg føler klart hvor usle og smaalige de har opdraget os, de har lært os et Haandværk og ikke en Kunst. Vejret har været usselt til at gøre Friluftstudier altid kontrært. Vi var i Sweitz i forrige Maaned, jeg skulde have en Studie af grønt Græs paa smaat bølgende Terrain, samt gøre nogle Studier jeg manglede til det store Portræt af Edith, som Du saa Tegningen til. Jeg naaede at komme igjennem det, men med Besvær, vil maatte blive 6 Uger i Stedet for 3. Nu da vi kommer til Paris og jeg ønsker graat Vejr, bliver det den hedeste Sommer; Jeg skulde have været ned i Fontainblaeau for at gøre nogle Skovstudier, der ikke blev færdige i Forsommeren. For sent i Efteraaret bliver jeg vistnok ikke færdig med de 3 Billeder, og saa maa jeg vel hjem for at sætte dem op. Edith har for første

Gang prøvet at modellere et Menneske

og jeg har maattet holde for. Den er af det første Arbejde at være lykkedes over al Forventning. (Uden at jeg har hjulpet hende). Jeg staar i min Bjærgdragt og støtter mig op til en Milepæl; Paa hvilken ligger min Ransel med mine Malesager. Paa Stenen staar 40. Det vil ikke sige 40 Mil; men 40 aar da jeg den 7 Sept blive $\frac{1}{2}$ 80 aar. Figuren er 18 Tommer høj. Fra Edith skal jeg hilse mange Gange. Det glæder os at høre at Misse er i Bedring. Hun burde være i et mildere Klima. Edith er begyndt paa, for at more sig (Herregud) at samle Materiale til nogle Memoirer om mig, hun spørger Dig om Du har gemt nogle af mine Gamle Breve til Dig, og om hun maa laane dem for muligvis at tage Uddrag deraf.

Vi glæder os til at faa Bogen om Frescoen. Den vil sikkert interessere mig meget, jeg er som gal efter sligt. Kan Du ikke sende en Illustreret Tidende. Her er 3 Penne. Mange Hilsner. Op med Humøret Det gaar nok igjen.

Din Ven

J.F.Willumsen

OMTALTE VÆRKER

- Edith Willumsen: *J.F. Willumsen på Studietur i Bjergene* (1903) Olie, 47 x 17 cm. J.F. Willumsens Museum, G.S. 1970 J.F. Willumsens maleriserie: *Moder og datter i tre alderstrin* (1904) Olie på træ. Privateje J.F. Willumsen: *En bjergbestigerske* (1904) Olie, 206 x 169 cm. A. Hagemanns Kollegium

Hr. Kunstmal
Oscar Mat.

Charlottenburg

Danemark

2.

g. f. W. Blumstein
39 avenue de l'axe
Paris

A II. 4-M - BREV D 5. SEP. 1903

og jeg har maattet holde for. Den er ~~efter~~
 af ^{den} første Arbejde at være lykkedes over al
 Forventning. (Uden at jeg har hjulpet hende)
 Jeg staar i min Børgdragt og støtter mig op
 til en Milepæl; Paa hvilken ligger min
 Ransel med mine Malerager. Paa Stene staar
 40. Det vil ikke sige 40 ml; men 40 aar,
 da jeg den 7 Sept. bliver $\frac{1}{2}$ 80 aar. Figuren
 er 18 Tommer høj. Fra Edith skal jeg hilsne Dig
 og Miss mange Gange. Det glæder os at
 høre at Miss er i Bechring. Hun burde være
 i et mildere Klima. Edith er begyndt
 paa at for at more sig (Herregud) at samle
 Materiale til nogle Memoires om Mig, hun
 spørger Dig om Du har gemt nogle af mine
 gamle Breve til Dig, og om hun maa låne
 dem for at muligvis at tage Lædning deraf.
 Vi glæder os til at faa Bogen om Frescon. Den
 vil sikkert interessere mig meget, jeg er som gal efter
 sligt. Kan Du ikke sende en Illustreret Tidende.
 Der er 3 Penne. Mange Hilsener. Og med Høflighed
 Det gaar nok igennem. Din Ven
 J. F. Willumsen

59 Avenue de Saxe. Paris. 5 Sept 1903.

Kjære Matthias.
 Undskyld Skrift og Stil. Jeg skrives saa sjældent.
 Naar det var da rart igjen at faa
 et Ord fra Dig. Selv om det var
 et højt bevidst Brev, saa er
 det dog godt at faa et alligevel.
 At høre et Udtryk for Sorg og Ledske
 giver en Virkning af et Menneske
 der lever; Naar jeg faar Breve
 fra Danmark, næsten fra alle jeg
 kjender, har de alle Brevene samme
 Karakter af Forpinthed, Og Den.
 mark viser sig for mig som en
 uhyre Lump (hvorover der hviler
 evigt Tuomørke) overgroet med Taddehætte.
 Naar jeg er borte fra Hjemmet har jeg

det godt, føler mig frisk og fri. Naar jeg er i Danmark er jeg sur og graver. Jeg ser at Du har det paa lignende Maade. Nogen Hjælp kan jeg desværre ikke give Dig, jeg er jo selv en ynkkelig Fyr. Disse gode Dage jeg nu har hvor jeg i Ro kan udfylde de mig stillede Opgaver, kører snart op og saa er jeg en fattig Rotte. Til næste Aar vil jeg faa det saa fattigt som vogensinde for; Thi alle de Penge jeg faar hos Lackmann bruges op til Studier. Overhaud bliver der ikke.

Jeg arbejder stadig paa disse Billeder. Jeg gør mange Forarbejder, da jeg har mærket hvor udygtig jeg i Grunden er. Ofte lader jeg Akademiet og de andre Lærere, thi

jeg føler klart hvor usle og smaalige de har opdraget os, de har lært os at Haaendvænke og ikke en Kunst. Vejret har været usselt til at gøre Friluftstudier altid kontrært. Vi var i Schweiz, forrige Maaned, jeg skulde have en Studie af grønt Græs paa smaat bølgende Terrain, samt gøre nogle Studier ~~der~~ jeg manglede til det store Portræt af Edith, som Du saa Tegnningen til. Jeg naaede at komme igennem det, men med Besvær, vi maatte blive 6 Uger i stedet for 3. Nu da vi kommer til Paris og jeg ønsker graat Vejr, bliver det den kedeste Sommer; Jeg skulde have været ned i Fontainbleau for at gøre nogle Skovstudier, der ikke blev færdige i Forommeren. For sent i Efteraaret bliver jeg vistnok ikke færdig med de 3 Billeder, Og saa maa jeg vel, Næm for at sætte dem op. Edith har for første Gang prøvet at modellere et Menneske